

Čtvrtek, 11. března 2010

Kuba

P7_TA(2010)0063

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 11. března 2010 o vězních svědomí na Kubě

(2010/C 349 E/15)

Evropský parlament,

- s ohledem na svá předchozí usnesení o situaci na Kubě, zejména na usnesení ze dne 17. listopadu 2004, 2. února 2006 a 21. června 2007,
 - s ohledem na svá předchozí usnesení o výročních zprávách o stavu lidských práv ve světě za rok 2004, 2005, 2006, 2007 a 2008 a o politice EU v oblasti lidských práv,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. prosince 2006 o dalším postupu po udělení Sacharovovy ceny ⁽¹⁾,
 - s ohledem na prohlášení předsednictví Rady ze dne 14. prosince 2005 o hnutí „Ženy v bílém“ a jeho předchozí prohlášení ze dne 26. března 2003 a 5. června 2003 o situaci na Kubě,
 - s ohledem na společný postoj Rady 96/697/SZBP, který byl schválen dne 2. prosince 1996 a od té doby byl pravidelně aktualizován,
 - s ohledem na závěry Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy ze dne 18. června 2007, z června 2008 a ze dne 15. června 2009 týkající se Kuby,
 - s ohledem na prohlášení mluvčího místopředsedkyně Komise / vysoké představitelky Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku baronky Catherine Ashtonové a předsedy Evropského parlamentu Jerzyho Buzka o smrti politického vězně a vězně svědomí Orlanda Zapaty Tamaya na Kubě,
 - s ohledem na čl. 110 odst. 4 jednacího řádu,
- A. vzhledem k tomu, že ochrana univerzálnosti a nedělitelnosti lidských práv, včetně občanských, politických, ekonomických, sociálních a kulturních práv, je i nadále jedním z hlavních cílů Evropské unie,
- B. vzhledem k tomu, že desítky nezávislých novinářů, pokojných disidentů a obhájců lidských práv, kteří jsou většinou členy demokratické opozice, jsou stále na Kubě vězněni pro uplatňování základních práv na svobodu projevu a shromažďování a práva pořádat schůze,
- C. vzhledem k tomu, že Parlament v roce 2005 udělil Sacharovovu cenu za svobodu myšlení hnutí „Ženy v bílém“; vzhledem k tomu, že tím, že kubánské orgány odmítly povolit členkám hnutí „Ženy v bílém“ vycestovat do sídla Parlamentu, aby převzaly cenu, je porušeno jedno ze základních lidských práv, totiž právo na svobodné vycestování z vlastní země a návrat do ní, zakotvené ve Všeobecné deklaraci lidských práv,
- D. vzhledem ke krokům, které orgány Společenství podnikly, aby dosáhly osvobození politických vězňů a vězňů svědomí na Kubě a humanitárního zacházení s vězni,

⁽¹⁾ Přijaté texty, P6_TA(2006)0601.

Čtvrtek, 11. března 2010

- E. vzhledem k tomu, že smrt Orlanda Zapaty Tamaya, která je po téměř 40 letech prvním úmrtím kubánského aktivisty na následky hladovky jako formy protestu proti zneužívání vládní moci, je považována v oblasti lidských práv na Kubě za závažný krok zpět, vyvolala na mezinárodní scéně vlnu protestů a vedla rovněž k tomu, že další političtí vězni a disidenti zahájili ve vězení hladovku,
1. ostře odsuzuje krutou smrt disidenta a politického vězně Orlanda Zapaty Tamaya, které se dalo zabránit a k níž došlo po hladovce trvající 85 dní, a vyjadřuje jeho rodině svou solidaritu a soustrast;
 2. odsuzuje preventivní zadržování aktivistů a pokus vlády zabránit rodině Orlanda Zapaty Tamaya v uspořádání pohřbu a rozloučení se se zesnulým;
 3. vyjadřuje politování nad tím, že ze strany kubánských orgánů nejsou patrné žádné zřetelné náznaky reakce na výzvy EU a mezinárodního společenství k propuštění všech politických vězňů a k plnému dodržování základních svobod, zejména svobody projevu a sdružování v politických organizacích;
 4. vyzývá kubánskou vládu, aby okamžitě a bezpodmínečně propustila všechny politické vězně a vězně svědomí;
 5. vyjadřuje znepokojení nad situací politických vězňů a disidentů, kteří po smrti Orlanda Zapaty zahájili hladovku; vítá skutečnost, že většina již od hladovky upustila, upozorňuje však na znepokojivý stav novináře a psychologa Guillerma Fariñase, jehož pokračování v hladovce by mohlo vést k osudovému konci;
 6. lituje, že bez odpovědi zůstaly opakované výzvy Parlamentu a Rady k okamžitému propuštění všech politických vězňů a vězňů svědomí, a zdůrazňuje, že uvěznění kubánských disidentů z důvodu jejich přesvědčení a pokojné politické činnosti odporuje Všeobecné deklaraci lidských práv;
 7. vyzývá Radu a Komisi, aby zintenzívnily své úsilí a požadovaly propuštění politických vězňů a podporovaly a zajišťovaly činnost obhájců lidských práv v souladu se závěry Rady ve složení pro zahraniční věci ze dne 8. prosince 2009;
 8. naléhavě vyzývá orgány EU, aby bezpodmínečně podporovaly a všemožně podněcovaly zahájení pokojného procesu politického přechodu k pluralitní demokracii na Kubě;
 9. vyjadřuje hlubokou solidaritu s veškerým kubánským lidem a podporuje jeho cestu k demokracii a k dodržování a prosazování základních svobod;
 10. žádá vysokou představitelku Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku a komisařku pro spolupráci, aby neprodleně zahájily strukturovaný dialog s kubánskou občanskou společností a s těmi, kteří podporují pokojnou politickou přeměnu na Kubě v souladu se závěry, které postupně přijala Rada EU, a využívaly přitom mechanismy rozvojové spolupráce Společenství, zejména Evropskou iniciativu pro demokracii a lidská práva;
 11. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, rotujícímu předsednictví EU, místopředsedkyni Komise / vysoké představitelce Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, parlamentnímu shromáždění EUROLAT a kubánské vládě a Národnímu shromáždění lidové moci.
-